

Titel: Billige Tanker om Helvedes Evighed og Arvesynden, i Anledning af en Selvtænkendes Skrift om disse Materier, offentlig meddelte af Henr. Ussing, S. S. Minist. Candidat.

Citation: "Billige Tanker om Helvedes Evighed og Arvesynden, i Anledning af en Selvtænkendes Skrift om disse Materier, offentlig meddelte af Henr. Ussing, S. S. Minist. Candidat.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 19*, J.R. Thiele, 1772, s. 76. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_019-shoot-w1_019_003_p76_bZONE1455103/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 19

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Altsaa bliver det ovgivne Spørgsmaal langt anderledes, naar det skal passe sig paa de fordervede Mennesker. Det maa da hede saaledes: "I Fald Mennesket haver af Naturen en stærk Drift til det Onde, og Udygtighed til det Gode, men derhos har dog faaet Vidser nok til sin Redning, naar Mennesket kun selv vil tage imod dem; om Gud da med Rette kan tilregne Mennesket de Synder, som han i Følge med denne sin medfødte Fordærvelse begaaer?" — Dette er egentlig det sig paa Skriftens Lære om Arvesynden passende Spørgsmaal, og herpaa tager jeg net ikke i Betragtning saavel efter Skriften som Fornuften at svare: Ja! Gud har den fuldkomneste Ret til sig Tilregnelser, og jeg vil bevise det. — Men jeg maa først gjøre Forskiel paa det Onde, som er en Følge af Arvesynden, og saaledes stille det ad, som man gjerne med denne Forfatterer rører sammen, for siden at stille i rorte Bunde. Thi et Onde er Arvesynden i sig selv, samt det syndige, som nu imod vores Villie, og uden at vi kan hindre det, frembringer af Arvesyndens Fordærvelse, og atter er det et andet Onde, som vel oprinder af Arvesynden, men dog ved de tilbageblevne naturlige Kræfter og Guds medvirkende Naade kunde imodstaas. — Begge